

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Betsy
Titel: Tijds genoeg
Druk: 3
24 blz.

Een uitnemend boekje, waarin ons de geschiedenis verhaald wordt van Otto Daring, die altijd "tijds genoeg" heeft, die door deze slechte gewoonte als knaap den met blijdschap te gemoet geziene verjaardag van grootvader moet verzuimen; als jongeling te laat komt aan het sterfbed van zijn door hem verwaarloosde moeder; als man plotseling opgeroepen wordt voor den rechterstoel Gods, zonder het heden der genade te hebben gebruikt. Nu is het voor eeuwig te laat! Goed verteld. Taal en stijl zijn over het algemeen vlot en eenvoudig, voor kinderen begrijpelijk. Voortreffelijke strekking. "De toepassing" is er heel aardig doorgeweven. De opvatting van het lijden des Heeren is goed. De eerste bladzijde kon o. i. veilig gemist worden. De geschiedenis van Prins Louis Napoleon staat niet in het minste verband met die van Otto Daring en als aanloopje was zij niet noodig. De geachte Schrijfster zou ons een groot genoegen doen, indien zij het wereldlijke "Heer" vervangen wilde door "Heere". Ook achten wij het noodzakelijk, Schriftuurplaatsen letterlijk aan te halen. "Zoek uw Schepper" blz. 11, moet zijn "Gedenk aan uwen Schepper", enz. Ook deze derde druk zal ongetwijfeld zijn weg wel vinden.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1903

Auteur: Betsy
Titel: Tijds genoeg
Druk: 4
24 blz.

»Tijds genoeg«, dit fatale devies van Louis Napoleon was ook dat van Otto Daring. 't Kostte ook hem ten slotte het leven, en wat erger is, hij stelde ook zijn bekeering uit tot de tijd der genade voor hem voorbij was. Een ernstig verhaal. In zijn jongensjaren telkens te laat op school komend, bederft Otto daardoor o.a. grootvaders verjaardag; als jongeling gaat hij den verkeerden weg op, en wordt een bron van verdriet voor zijn moeder, niettegenstaande vele roepstemmen, zijn bekeering telkens uitstellend. Als zijn moeder doodziek is en een telegram hem tot haar roept, mist hij den trein en vindt haar dood. Later voorspoedig in zaken, wordt hij ziek en vermaant hem zijn vertrouwde huisknecht: »Als meneer al geen tijd heeft om ziek te zijn, hoe zal hij dan nog eens tijd hebben om te sterven!« Nauwelijks beter, gaat hij des Zondags, in plaats van ter kerk, per boot naar Londen en zinkt weg in de golven der zee met den kreet der wanhoop: »Te laat! voor eeuwig te laat!« Het verhaal is belangwekkend genoeg, en niet buiten de grenzen van het waarschijnlijke. Taal en stijl zijn eenvoudig. Een paar bijbelteksten komen niet te onpas in dit verhaal. Kinderen van 10 jaar en ouder zullen er door geboeid worden en aanleiding krijgen tot nadenken over hun eigen leven.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1911
